

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **P. D.**, nar., bytem, zastoupeného JUDr. Leonou Grumlíkovou, advokátkou se sídlem advokátní kanceláře Brno, Údolní 61, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, se sídlem Zlín, třída Tomáše Bati 21, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.7.2013, č.j. KUZL 39714/2013, sp.zn. KUSP/39714/2013/PŽÚ/Fi

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odbor právní a Krajský živnostenský úřad, oddělení státního občanství a přestupků ze dne 29.7.2013, č.j. KUZL 39714/2013, sp.zn. KUSP/39714/2013/PŽÚ/Fi, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný má povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení 13.600 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Leony Grumlíkové, advokátky se sídlem advokátní kanceláře Brno, Údolní 61.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, označeného v záhlaví tohoto rozsudku, když tímto rozhodnutím žalovaný změnil rozhodnutí Městského úřadu Uh. Brod (dále jen „městský úřad“) ze dne 29.4.2013, sp.zn. 461/12, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 49 odst. 1, písm .c) zák.č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), tak, že z výroku I. vypustil slova „jiným hrubým jednáním“ a ve zbytku zmíněné rozhodnutí potvrdil.

Žaloba směřuje do všech výroků napadeného rozhodnutí, které žalobce odůvodnil následovně:

I.

Z dokazování provedeného před správními orgány je více než zjevné, že v tomto řízení proti sobě stály *dvě verze události*, k nimž mělo dojít večer dne 24.8.2012. Dle oznamovatele P. K., jeho rodinných příslušníků a známých měl žalobce, oblečen do červeného trička, sedět ve svém autě sám, přes otevřené okýnko spolujezdce zakřičet na P. K. a ostatní příbuzné: „Vy kurvy, já vás vystřelím“, mávat u toho nějakou tyčí, kterou měl posléze odložit, vzít si do ruky videokameru a na tuto si nahrávat reakci P. K. Dle žalobce i jeho rodinných příslušníků, měl žalobce, oblečen v modrém tričku, projíždět okolo domu P. K. v autě se svými dvěma dětmi, které uslyšely hlasité skřeky, které si žalobce chtěl natočit na videokameru umístěnou ve vozidle, jako potenciální obranu před některým z dalších vyfabulovaných obvinění K. proti žalobci. Ze strany P. K. došlo směrem k žalobci a jeho rodině k natolik závažným incidentům, např. útok rotvajlera P. K. na manželku a děti žalobce nebo K. napadení žalobce dřevorubeckou sekerou, že mezi nimi panují velice napjaté a vyhrocené vztahy. Dle žalobce k žádnému verbálnímu napadení či vyhrožování z jeho strany směrem k P. K. a jeho rodině vůbec nedošlo. P. K. měl však přesto zakřičet na manželku, že mu žalobce vyhrožuje, ať zavolá Policii.

Na základě výše uvedeného lze jednoduše dojít k závěru a to, že žalobce se buď skutku, tak jak byl vymezen v rozhodnutí, v němž byl žalobce uznán vinným, dopustil nebo svědci P. K., M. K., M. K., M. M. a K. K. vypovídali nepravdivě a v časové proluce mezi dnem, kdy došlo k předmětnému incidentu, a dnem podání svých svědeckých výpovědí navíc tyto výpovědi navzájem sjednotili, aby vůči sobě navzájem vyznívaly bezrozporně. Městský úřad a žalovaný souhlasně konstatovali, že svědci byli řádně poučeni o povinnosti vypovídat pravdu, jejich výpovědi podávaly nerozporný popis incidentu a v kontextu ostatních podkladů a provedených důkazů působily jako celek věrohodně. Žalobce, který se s takovým závěrem nemůže ztotožnit, má naopak za to, že ve výpovědích těchto svědků se objevují skutečnosti, které jsou v rozporu s přírodními i fyzikálními zákony a elementární logikou. Pakliže všech pět těchto svědků vypovědělo skutečnosti, které objektivně nemohli vnímat, pak jsou jejich výpovědi zcela zásadním způsobem znevěrohodněny a v takovém případě by správní orgány musely přitakat žalobci, který tvrdí, že výpovědi těchto svědků jsou účelově nepravdivé a navíc navzájem koordinované.

II.

Jako zcela zásadní se tak jeví otázka ne/přítomnosti dětí žalobce v autě žalobce. Všech pět svědků ze strany oznamovatele vypovědělo, že viděli děti žalobce sedět ve vozidle manželky žalobce, zatímco žalobce, jeho manželka i obě její děti vypověděli, že děti seděly ve vozidle žalobce. Svědkyně K. k tomu dále uvedla, že děti ve vozidle manželky žalobce viděla čelním sklem, svědek K. vypověděl, že děti ve vozidle viděl bočním sklem. Ostatní svědci se k úhlu vhledu do automobilu manželky žalobce blíže nevyjádřili. Žalovaný v napadaném rozhodnutí konstatoval, že svědci měli dostatek času zahlédnout děti na zadních sedadlech vozidla Subaru otevřeným oknem spolujezdce či uzavřenými nezatemněnými okny. Zadní a

zadní boční skla jsou však zatemněna fólií s 5% propustností světla, což vede k úplnému zneprůhlednění skel z vnějšího pohledu i za denního světla, o čemž žalobce předložil v přestupkovém řízení jak příslušné osvědčení o technické způsobilosti fólie, tak i fotografie pořízené za denního světla, z nichž lze jednoznačně dovodit závěr o tom, že vzhledem k pozici svědků nebylo možné, aby tito do vozidla v jakémkoliv okamžiku viděli čelním sklem, jak tvrdí svědkyně K. (to by přicházelo v úvahu snad jediné za situace, pokud by manželka žalobce svým automobilem vjížděla pootevřenou bránou na dvůr K., což však žádný ze svědků netvrdil). Vozidlo manželky žalobce se totiž v celé své trajektorii nacházelo ke svědkům bokem, ti by tedy, i za denního světla za slunečného počasí, byli s to vidět přes údajně otevřené přední boční sklo manželku žalobce, nikoliv však děti žalobce na zadních sedadlech. Protože však městský úřad zřejmě nebyl schopen z pouhých fotografií takový závěr vyvodit, navrhoval žalobce v řízení I. stupně provedení důkazu - rekonstrukce na místě samém - mimo jiné za účelem stanovení možných vhlédových úhlů svědků do vozidla manželky žalobce. Městský úřad však provedení takového důkazu zamítl.

Dále městský úřad zamítl i důkaz výsledkem MUDr. J. Š. a zákonných zástupců nezletilého P. K. s tím, že by mohli nanejvýš potvrdit přítomnost žalobce na ranči MUDr. J. Š. dne 24.8.2013. Městský úřad absolutně opomenul skutečnost, že rodiče nezletilého P. K., popř. sám nezletilý by mohli vypovědět, ve kterém vozidle seděl P. K. a děti žalobce v okamžiku „předávání“ nezletilého P. zpět rodičům. Je totiž nanejvýš pravděpodobné, že právě v takto zjištěném vozidle seděly děti žalobce i v okamžiku údajného incidentu. Dále by výše uvedení, tentokrát včetně MUDr. Š., mohli uvést barvu trička, které měl toho dne oblečeno žalobce. Pouze na okraj uvedl, že v řízení vedeném městským úřadem pod sp. zn. PŘ 551/11, jehož předmětem bylo další ze smyšlených obvinění žalobce P. K., byli pan K. i jeho manželka zaskočeni otázkou na oblečení žalobce a v tomto nevypovídali jednotně. Z tohoto „nepříjemného incidentu“ se však očividně poučili a v řízení nyní předmětném vypovídali všichni svědci ze strany oznamovatele K. shodně o červeném tričku, naproti tomu žalobce a jeho rodina shodně uváděli, že žalobce měl toho dne oblečeno modré tričko s barevným logem na hrudi.

Nelze ponechat bez povšimnutí, že dle úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 7. září 2012 P. K. vypověděl, že když šel zavírat bránu, všiml si projíždějícího vozidla paní B. (manželky žalobce), avšak „*B. v tomto voze přímo neviděl. Jejím průjezdu nevěnoval žádnou pozornost...*“ V záznamu o podaném vysvětlení ze dne 12.12.2012 před městským úřadem však P. K. uvedl, že paní B. řídila vozidlo Subaru a vzadu měla své dvě děti. Přímou v den údajného incidentu pak dle vypracovaného úředního záznamu PČR ze dne 24.8.2012 měl P. K. uvést, že žalobce před výhružkou vystřílením měl ze svého vozidla vystoupit. Tuto skutečnost dne 12.12.2012 dementoval před městským úřadem. Žalobce poukazuje v tomto kontextu na fakt, že oba výše zmiňované úřední záznamy PČR byly vypracovány dvěma různými policisty. Správní orgány však bez dalšího uvěřily P. K. a vůbec se nezatežovaly úvahami o motivaci obou policistů zaznamenávat do úředních záznamů nepravdivé informace o skutečnostech, které se v přestupkovém řízení ukázaly jako poměrně zásadní. Výše uvedené dle žalobce naopak nasvědčuje tomu, že verze událostí z předmětného dne v podání oznamovatele a osob jemu blízkých se v čase měnila tak, jak měli dotyční možnost o celé věci přemýšlet a mezi sebou ji diskutovat.

Rozpory ve výpovědích těchto svědků v době nepříliš vzdálené samotnému incidentu oproti výpovědím učiněným několik měsíců poté před městským úřadem lze krom výše uvedeného dále spatřovat i ohledně času údajného deliktního jednání žalobce. V listině Oznámení přestupku č. j. KRPZ-93812-10JPŘ-2012-151111, ze dne 19.9.2012 se uvádí čas „kolem 20:30 hod.“, úřední záznam o podání vysvětlení M. K. (stejně č. j.) ze dne 16.9.2012 uvádí čas „kolem 20:30 hod.“, úřední záznam o podání vysvětlení P. K. (stejně č. j.) ze dne 7.9.2012 uvádí čas „kolem 20:30 hod.“ a dále větu „K. šel kolem 20:30 hod. zavírat vrata“, úřední záznam o podání vysvětlení M. K. (stejně č. j.) ze dne 7.9.2012 uvádí čas „kolem 20:30 hod.“. M. K. dále v „podání písemného vysvětlení“, dne 2.1.2013 uvedla čas „20:15 až 20:30 hod.“, nicméně na jednání dne 8.4.2013 uvedla čas „21:15 až 21:30 hod.“. Při ústním jednání dne 16.1.2013 M. K. uvedla „zhruba ve 20:15“, M. M. uvedl „asi ve 20:15“ hod., a P. K. uvedl „asi mezi 20:15 až 20:30 hod.“. Žalobce nemůže pochopit, z jakého důvodu by oba policisté zaznamenávali do úředních záznamů skutečnosti, které svědkové nevypověděli. Jako mnohem pravděpodobnější se žalobci jeví závěr, že pozdější výpovědi byly zcela záměrně pozměněné, neboť si tito svědci uvědomili, že v době incidentu byla tma a oni by objektivně nebyli způsobilí vidět skutečnosti, jež tvrdí, že viděli. Proto se snažili čas incidentu posunout o několik desítek minut zpět oproti faktickému stavu, čemuž nasvědčuje i to, jak se všichni svědkové začali sami od sebe a zcela jednotně vyjadřovat před městským úřadem ke světelným podmínkám v době incidentu.

V úředním záznamu PČR ze dne 24.8.2012 měl P. K. jako čas incidentu uvést 20:45, přičemž při podání vysvětlení dne 12.12.2012 tento uvedl, „že po jeho (žalobcově) odjezdu jsem volal na linku 158...“ do úředního záznamu ze dne 07.09.2012 dále uvedl, že jej tento incident natolik popudil, že celou událost okamžitě oznamoval na linku 158. Oznámení P. K. bylo přijato prostřednictvím linky 158 ve 21:00. Audiozáznam celé události stáhnul žalobce po příjezdu domů do počítače (viz svědecká výpověď nezl. A. B. ze dne 18.4.2013), přičemž datem vytvoření předmětného souboru je čas 21:15. Dle názoru žalobce poskytuje výše uvedené logicky ucelený důkazní řetězec k tvrzení žalobce, že k předmětné události došlo nejdříve v době mezi 20:30 - 21:00, spíše však okolo 20:45 - 21:00. Rozhodně tak nelze aprobovat postup městského úřadu, který, aniž by řádně učinil patřičný skutkový závěr ohledně času incidentu, si vyžádal vyjádření Hvězdárny domu kultury ke zjištění, jaká byla předmětného dne viditelnost v době kolem 20:15 - 20:30. V tomto stanovisku ze dne 4.4.2013 je navíc uvedeno, že „(přesný čas západu je závislý na velikosti převýšení terénu, za kterým slunce zapadá, a proto ho bez místního šetření není možné přesně určit).“ Místní šetření však správní orgány provést odmítly, naopak vzaly bez dalšího za prokázané, že v době incidentu tma nebyla. Žalobce sám, ačkoliv je názoru, že toto měly s ohledem na zásadu vyšetřovací učinit správní orgány, pořídit několik snímků prostřednictvím aplikace Google Earth, na nichž lze vidět, že toho dne už v čase 20:31 byl v předmětné lokalitě poměr světla a tmy de facto stejný jako ve 22:54. V takové tmě by svědkové dle názoru žalobce, na vzdálenost, kterou udávali, nemohli vidět děti ve vozidle manželky žalobce, tyčku v ruce žalobce a barvu trička žalobce ani za situace, kdy by všechna okna obou vozidel byla zcela nezatmavená a manželka žalobce by se svým vozidlem stála ke svědkům čelně, jak uváděla svědkyně K. V tomto kontextu je zarážející, že správní orgány zcela odbyly tyto družicové snímky, které nejvěrohodněji odrážejí skutečný stav věci navíc ještě se zdůvodněním, že na nich není zohledněn letní čas, což však absolutně neodpovídá skutečnosti, na snímcích je totiž uveden střeoevropský letní čas. Hodnocení důkazů správními orgány odporuje elementární logice, když větší důkazní váhu než družicový snímek daného místa v daném čase má stanovisko

místní hvězdárny, které navíc samo uznává, že bez místního šetření není možné určit přesný čas západu slunce, čemuž vzhledem ke kopcovité povaze krajiny v okolí místa incidentu nelze než přisvědčit.

Oba správní orgány se negativně stavěly k audiozáznamu předloženému žalobcem s tím, že z důvodu doložené závady na kameře nelze zjistit čas ani datum jeho pořízení. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí také uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že ke konfliktním situacím mezi žalobcem a K. dochází prakticky každý den, nelze mít za to, že se jedná o tento konkrétní skutek. Žalobce k tomu poznamenává, že dle jeho názoru v řízení řádně doložil, proč je na záznamu uvedeno jiné datum. Lpění správních orgánů na datu a čase na záznamu je úsměvné i vzhledem ke skutečnosti, že pokud by žalobce skutečně měl se záznamem jakkoliv manipulovat, nebylo by pro něj nic jednoduššího, než na kameře datum prostě nastavit na 24.8.2012 20:45 hod., jet ke K. „vyvolat další konfliktní situaci“ a tu pak předložit namísto té nyní předmětné. V tu chvíli by tak měl žalobce, dle logiky správních orgánů při hodnocení důkazů, k dispozici bezvadný přímý důkaz o své nevině.

V rozporu s názorem žalovaného a městského úřadu má žalobce za to, že ze všeho, co v řízení vyšlo najevo, lze uzavřít, že se jedná o záznam předmětného incidentu, a verze žalobce v kontextu tohoto audiozáznamu společně se svědeckými výpověďmi manželky a dětí žalobce a družicovými snímky se tak jeví jako mnohem více pravděpodobná než ta, k níž se přiklonily oba správní orgány. Na předmětném audiozáznamu pořízeném z auta žalobce lze slyšet hlas žalobce a jeho dětí (dětí ve vozidle žalobce), lze vidět, jak žalobce pouští svou manželku s lehce ironickým komentářem před sebe, neboť tato má ovladač k vypnutí alarmu na domu žalobce, lze slyšet zvláštní zvuky-skřeky vycházející patrně z pozemku oznamovatele P. K., kvůli nimž žalobce zastavil vozidlo, neboť si je chtěl nahrát, a konečně lze slyšet v čase cca 03:20 hlas P. K., kterak najednou zvolá „*Točí ňa, točí ňa! Mámo (...) vyhrožuje. Volaj policajty, volaj policajty.*“ Na toto zvolání pak navazuje výpověď svědkyně K., která do úředního záznamu PČR ze dne 15.9.2012 uvedla, že P. K. „zavolał na svoji manželku, že zas souseď provokuje, ať zavolał policajty“. Jediné, co na záznamu nelze slyšet je výhrůžka „*Vy kurvy, já vás vystřílím!*“, za níž byl žalobce uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích.

III.

Nejvyšší správní soud uvedl v rozsudku ze dne 12.11.2009, č.j. 1 As 84/2006-77, že „v řízení o přestupcích lze přiměřeně aplikovat zásady platné v oblasti trestního řízení, jako např. zásadu zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti [§ 2 odst. 5 zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „trestní řád“)], nebo zásadu volného hodnocení důkazů (§ 2 odst. 6 trestního řádu)“. Nejvyšší soud judikoval v rozsudku ze dne 11.11.1998, sp. zn. 5 Tz 107/98, že „(p)ři hodnocení svědeckých výpovědí dvou skupin svědků, z nichž jedna potvrzuje obhajobu obviněného, (...) ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu je třeba uvážit všechny okolnosti případu jednotlivě i v jejich souhrnu, přičemž se soud musí především vypořádat s konkrétními skutečnostmi vyplývajícími ze svědeckých výpovědí jednotlivých svědků (...). Dále je třeba hodnotit, zda výpověď každého svědka je logická, zda se svědek, byť i pokud jde o méně významné skutečnosti, neodchyluje od své předchozí výpovědi i od ostatních svědeckých výpovědí, přičemž musí posoudit a zhodnotit

všechny takové zjištěné rozpory ve výpovědích svědků a jejich příčiny, souvislost a návaznost svědeckých výpovědí navzájem i na ostatní důkazy a prokázané skutečnosti, jakož i kladný či záporný poměr svědků k obviněnému apod., neboť jedině tak může získat bezpečný a spolehlivý základ pro svá skutková zjištění a pro závěr o vině obviněného.“ Ústavní soud pak v nálezu ze dne 24.2.2004, sp. zn. I. ÚS 733/01, konstatoval, že „není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj., jsou-li přítomny v daném kontextu důvodné pochybnosti, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, nutno rozhodnout ve prospěch obviněného.“

Žalobce se domnívá, že správní orgány postupovaly zcela v rozporu s výše uvedenou judikaturou, neboť má za to, že skutečnosti, jež uváděl v čl. II. této žaloby, vyvolávají minimálně důvodné pochybnosti o skutkovém stavu, jak byl konstatován v rozhodnutí městského úřadu, které žalovaný potvrdil. Svědkové nemohli za daných podmínek (zatmavená okna, tma) vidět děti žalobce ani v jednom z vozidel, výpovědi svědků ze strany P. K. se v čase měnily, a to všechny a všechny de facto stejným způsobem. Audiozáznam doložený žalobcem se, kromě absence výhrůžky vystřílením a dětí ve vozidle žalobce namísto manželčina vozidla (což jsou skutečnosti, o nichž svědkové dle žalobce od počátku vědomě lžou), „dějově“ zcela shoduje s výpověďmi svědků ze strany P. K., což nasvědčuje tomu, že se skutečně jedná o záznam předmětného incidentu. Skoro by se až dalo říci, že správní orgány neměly k závěru o nevině žalobce dojít na základě zásady in dubio pro reo, nýbrž, že nevina žalobce by přímo vyplynula z provedených důkazů, avšak při jejich pečlivém a nezaujatém hodnocení.

Žalovaný dále zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů, když se v odůvodnění svého rozhodnutí nevypořádal s námitkami žalobce v rozsahu, v jakém byly vymezeny v podaném odvolání (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.7.2008, č.j. 3 As 51/2007-84, publikovaného pod č. 1282/2007 Sb. NSS). Další vadou odvolacího řízení je neprovedení důkazů výsledkem svědků MUDr. Š. a zákonných zástupců P. K., ačkoliv jejich výpověď by mohla zásadním způsobem přispět k objasnění barvy trička žalobce a rovněž k již zmiňovanému označení vozidla, v němž se nacházely děti žalobce při „předávání“ nezl. P. rodičům. Dle ust. § 82 odst. 4 správního řádu, namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním. Na okraj uvádí žalobce rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.1.2006, č.j. 4 As 2/2005-62, publikovaný pod č. 847/2006 Sb. NSS, v němž je konstatováno, že „(j)e na správním orgánu rozhodnout o tom, které důkazy v řízení o přestupku provede; tím však nesmí omezit právo osob, které čelí obvinění trestní povahy v širším slova smyslu, vyslýchat nebo dát vyslýchat svědky proti sobě a dosáhnout předvolání a výsledku svědků ve svůj prospěch za stejných podmínek jako svědků proti sobě [článek 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod].“

Žalobce proto navrhoval, aby krajský soud rozsudkem rozhodnutí žalovaného z 29.7.2013 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, přičemž navrhoval také, aby soud zrušil rozhodnutí Městského úřadu Uh. Brod ze dne 29.4.2013.

Žalovaný se k žalobě písemně vyjádřil, když uvedl, že vydal pod č.j. KUZL 39714/2013, sp.zn. KUSP/39714/2013PŽÚ/Fi 1.8.2013 rozhodnutí, jímž v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, změnil výrok o vině rozhodnutí Mě Uh. Brod (dále jen

„správní orgán“) vypraveného dne 29.4.2013, sp.zn. PŘ 461/12, avšak ztotožnil se závěrem tohoto výroku, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Tohoto přestupku se dopustil tím, že dne 24.8.2012 kolem 20:30 hod. v obci Vyškovec, okr. Uh. Hradiště, zastavil své vozidlo tov.zn. Volkswagen na pozemní komunikaci na úrovni vjezdu ke vstupní bráně na pozemek u rodinného domu č.p. 148, kde bydlí P. K. se svou rodinou, z vozidla otevřeným oknem u spolujezdce zakřičel na P. K. nacházejícího se u otevřené brány, že je vystřelí, poté vzal do ruky kameru a držel ji namířenou na jmenovaného, čímž se dopustil vyhrožování újmou na zdraví. Za přestupek mu jako sankce byla uložena pokuta ve výši 2.000 Kč a dále mu byla uložena povinnost k úhradě nákladů řízení v částce 1.000 Kč.

Žalovaný k obsahu podané žaloby uvedl, že se s námitkami uplatněnými žalobcem neztotožňuje. V řízení bylo prokázáno, že se obviněný výše popsaného skutkového jednání dopustil, a proto byl uznán vinným a byla mu uložena sankce ve formě pokuty a povinnost k úhradě nákladů řízení. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí podrobně uvedl, na základě jakých skutečností dospěl ke shodnému závěru jako správní orgán. Výpovědi jak žalobce, tak svědků zhodnotil každou samostatně a všechny i ve vzájemných souvislostech. Neopomněl posoudit žalobcem doložený kamerový záznam, u něhož však nedospěl k jednoznačnému závěru, že se jedná o záznam předmětného incidentu a tudíž nebylo možno přiznat mu v dané věci důkazní hodnotu. S námitkami žalobce, týkajícími se přítomnosti dětí v motorovém vozidle žalobce, možnosti průhledu do vozidla I. B., zjištění času skutku a viditelnosti v tomto čase, doloženého kamerového záznamu, jakož i s námitkami neprovedení dalšího dokazování ve věci se žalovaný řádně vypořádal již v odůvodnění napadeného rozhodnutí, proto výhradu nepřezkoumatelnosti tohoto rozhodnutí nepovažuje za důvodnou.

Namítanou věrohodností vyslechnutých svědků se zabýval žalovaný v průběhu odvolacího řízení a svoje úvahy uvedl rovněž v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce namítá rozpory ve „výpovědích“, které tito svědci učinili do záznamu Policie ČR a těmi, které učinili u správního orgánu. Žalovaný k tomu uvedl, že ve spisovém materiálu Policie ČR, který je součástí dokumentace, je pouze ve formě úředního záznamu policistů jejich vlastními slovy zachyceno, co jim při oznámení a šetření věci měli sdělit P. K., M. K. a M. K. Obsah těchto úředních záznamů jmenovaní nepodepisovali a nemohli tak ověřit správnost jimi uvedených a poté zapsaných skutečností. V takovém případě nelze tedy hovořit o odchýlení se od předchozí výpovědi. V rámci přestupkového řízení pak tito svědci vypovídali po řádném poučení správního orgánu o povinnosti vypovídat pravdu. Žalovaný neshledal nic, co by nasvědčovalo tomu, že vyslechnutí svědci vypovídali nepravdivě a po předchozí domluvě. Žalovaný podotkl, že vina obviněného nebyla prokazována pouze výsledkem svědků, kteří jsou navzájem osobami blízkými, ale rovněž svědky, kteří nejsou spřízněni s rodinou K. Ze spisového materiálu ani vyjádření žalobce nevyplýval žádný motiv vedoucí M. M. a K. K. k tomu, aby vypovídali nepravdivě k jeho tíži. Stejným způsobem byly hodnoceny i výpovědi I. B. a dětí žalobce, z nichž vyplynulo, že byli předem seznámeni s výpověďmi ostatních svědků. Ve výpovědích dětí se objevily také další rozpory týkající se například sedadel, na kterých ve vozidle žalobce tento den seděly, přesto přesně popsaly, jaké tričko měl žalobce ten den na sobě. Jejich výpovědi působily připraveně, naučeně, se zdůrazněním vybraných skutečností ve snaze uchránit žalobce před postihem za přestupek. Výše popsaným byla narušena věrohodnost jejich výpovědí.

Přítomnost dětí ve vozidle I. B. byla bez pochyb potvrzena svědeckými výpověďmi P. K., M. K., M. K., M. M. i K. K. Při posouzení fotografie vozidla I. B., kterou žalobce doložil v rámci přestupkového řízení, nelze nabýt dojmu, že svědci v jejím vozidle nemohli děti žalobce přes přední či boční sklo vedle řidiče (tato skla nejsou zatemněná) spatřit, a to i vzhledem k popisu události I. B., která vypověděla, že před vraty K. zpomalila a krátce zastavila. Neboť měl správní orgán i žalovaný za prokázané, že děti žalobce jely tohoto dne ve vozidle s I. B., bylo bezpředmětné zkoumat, zda mohli svědci děti vidět přes boční zatemněná skla ve vozidle žalobce. Co se týče barvy trička žalobce, dle názoru žalovaného, nemá zjištění této skutečnosti v přestupkovém řízení rozhodující význam. Jak žalobce uvedl, přední boční skla jeho vozidla mají propustnost světla 70%, kdy přední boční sklo u spolujezdce měl předmětného dne zčásti otevřené, není tedy důvod domnívat se, že svědci nemohli vidět barvu jeho trička. I kdyby se v popisu této skutečnosti svědci neshodovali, nemohlo by uvedené samo o sobě narušit jejich věrohodnost.

K času skutku žalovaný uvedl, že tento byl v řízení nepochybně zjištěn svědeckými výpověďmi P. K., M. K., M. M. a K. K. Svědkyně M. K. nedokázala čas přesně určit, uvedla však, že v tu dobu bylo světlo. Viditelnost v čase skutku se důkladně zabýval správní orgán, což je doloženo ve spisovém materiálu, a po posouzení podkladů, které obstaral, nedospěl k závěru o tom, že by měla být úplná tma, což podporuje výpovědi výše uvedených svědků. Obecně lze uvést, že v letním období roku bývá večer světlo déle, než v období zimním, kdy v měsíci srpnu v čase 20:30 hod. nebývá úplná tma bez ohledu na členitost terénu.

K námitce neprovedení dalšího dokazování v přestupkovém řízení, a to výsledkem MUDr. Š. a zákonných zástupců nezletilého P. K., jejichž výpovědi by měly dle žalobce přispět ke zjištění barvy trička žalobce a k označení vozidla, v němž se nacházely děti žalobce, při předání jejich kamaráda P. K. rodičům, žalovaný uvádí, že další zjišťování těchto skutečností považuje v řízení o skutku žalobce za nadbytečné. Žádný z přítomných svědků nebyl přítomen na místě skutku. Jak sám uvádí žalobce, zákonní zástupci P. K. by mohli pouze sdělit, jakou barvu trička žalobce měl a v jakém motorovém vozidle se nacházely jeho děti v okamžiku předání, ne však v čase a na místě skutku. Ve svém „závěrečném návrhu“ ze dne 23.04.2013 žalobce uvedl, že v Uherském Brodě předal kamaráda dětí jeho rodičům a zde poté došlo ke zdržení, neboť I. B. přesedala do svého vozidla a pokračovala v jízdě sama. Z tohoto návrhu nikterak nevyplývá, že by zákonní zástupci byli na místě přítomni i po předání syna během přesedání do druhého vozu. I kdyby tomu tak bylo a žalobce by odjel s dětmi ve svém vozidle, nelze vyloučit, že v průběhu cesty z Uherského Brodu do obce Vyškovce si mohly děti přesednout do vozidla I. B. Také šetření na místě nebylo vzhledem k dostatečným podkladům a provedeným důkazům zapotřebí. Místo skutku bylo ve spisovém materiálu doloženo fotografií (z webového serveru mapy.cz) včetně označení pozice svědků a vozidla žalobce, což bylo pro posouzení situace dostačující.

Vzhledem k výše uvedenému žalovaný navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 10.9.2014. U tohoto jednání žalobce uvedl k předmětné události, že trvá na tom, že ani pan K., ani jím navržený a

vyslechnutí svědkové absolutně nemohli vidět do auta žalobce ani jeho manželky a to proto, že k uvedené události došlo nejdříve ve 20:30 hod. a v tuto dobu je prokazatelně v letním období, tedy koncem srpna, v uvedeném místě, kterým projížděl, tedy kolem brány pana K., tma, takže není nic vidět. Trval na tom, že v tento čas v uvedeném místě je skutečně tma, nikoliv šero. Pokud jde o auto jeho i jeho manželky, v důsledku tmy, ale i v důsledku zatmavených skel na vozidlech, do prostoru vozidla není vůbec vidět. V důsledku zatmavených skel, když prokázal, že na vozidlech zatmavená skla mají, není vidět ani v denní dobu to, že sedí ve vozidle děti. Pokud pak jde o pana K. a další svědky, stáli i ve větší vzdálenosti od vozidla žalobce, pokud sami uvádí, že to bylo u rohu garáže, což může být vzdálenost tak kolem 13m. Navíc pak K. sám uváděl, že byla otevřena polovina brány, což představuje šíři asi 1,20m, brána je z „půlkuláčů“, které jsou těsně vedle sebe, takže přes ně není vidět. Vozidlo žalobce mohli spatřit až v okamžiku, kdy toto projíždělo kolem brány, dříve vozidlo rozhodně vidět nemohli, s ohledem na terén a vzhledem k tomu, že žalobce zastavil pouze snad na 20 – 30 sekund, byla tma a má zatmavená skla na vozidle, jak uvedl, takže nemohli vidět vůbec nic. Pokud jde o barvu oblečení, žalobce uvedl, že samozřejmě si nevzpomínal, jaké tričko, tedy jaké barvy měl oblečené, manželka a děti však shodně uvedli, že v ten den měl modré tričko s překříženými tenisovými raketami. Pokud jde o přičítaný hrubý výrok vůči panu K., uvedl, že toho dne, když na několik málo sekund zastavil u jeho brány vozidlo, vůči němu vůbec žádný výrok neproněsl, pouze natočil kameru, kterou má umístěnou ve vozidle směrem k bráně a to proto, že když kolem brány pana K. projížděl, slyšel, tak jak už několikrát předtím, ozývat se z jejich dvora skřeky, nemůže je ani přesně určit, ale jsou to skřeky, které by vydával snad nějaký neandrtálec. Jinak to nedokáže označit. Pan K. totiž takovéto skřeky mnohokrát vydával vůči manželce žalobce, když šla např. vyzvedávat poštu do poštovní schránky, která je umístěna v blízkosti bydliště pana K. Proto si tyto skřeky na kameru natočil a také je v záznamu slyšel. Neříkal vůbec nic, pouze poznamenal „výborně“ vůči dětem, tím měl pouze na mysli, že pan K. opět vydává skřeky. Doma záznam přehrál na internet, čas vytvořený na počítači je 21:15 hod. a tento čas byl krátce poté, kdy přijel s dětmi domů, přičemž vzdálenost mezi jeho domem a domem pana K. je asi 300 metrů. Pokud jde o pana K., on sám uvedl, že volal na policii na tísňovou linku 158 bezprostředně poté, co ho žalobce točil a měl se vůči němu hrubě vyjádřit, a tento čas, i podle policie, byl ve 21:00 hod. Pan K. navíc, když žalobce natočil kameru na bránu, volal „točí ňa, točí ňa, mámo, vyhrožuje, volaj policajty“. Toto je také na záznamu slyšet. Trval tedy na tom, že žádný hrubý nebo vyhrožující výrok vůči panu K. uvedeného dne v uvedenou hodinu nepoužil. K situaci mezi ním a P. K. a jeho rodinou uvedl, že na Vyškovci se s manželkou a dětmi zdržuje prakticky trvale od roku 2006, zejména kvůli zdravotnímu stavu dětí. Zpočátku, když se na Vyškovce nastěhovali, žádné problémy mezi ním a rodinou pana K. nebyly, s jeho otcem, který bydlí vedle něho, vysloveně vycházel dobře, tykají si a s ohledem na to, že P. K. v podstatě otci brání v komunikaci s ním, je tato nyní minimální, nic si však neudělali, dál se normálně zdraví. Uvedl, že agrese pokud jde o žalobce a P. K. není oboustranná, žalobce P. K. nikdy ničím nevyhrožoval, ani se vůči němu vulgárně nevyjadřoval. Dlouho přemýšlel o tom, proč jsou vztahy P. K. vůči jeho osobě takové, jeden z místních obyvatel mu řekl, že si to vysvětluje tím, že je to jednak závist, a také proto, že P. K. byl zvyklý v lese na Vyškovci pytláčit a kácet stromy a prodávat dřevo, a přece jenom kvůli žalobci je v tomto omezován. Žalobce neví, proč se P. K. a jeho rodina o rodinu žalobce zajímají, z jejich strany tomu tak není. Pokud jde o incident z 24.8.2012, není to jediný incident ze strany P. K. vůči žalobci, incidentů bylo již mnoho. Jednou se např. stalo, že P. K. pouštěl na manželku a děti žalobce psa rotailera, dětem tehdy byly asi 2 a 4 roky. Pes byl velmi agresivní a P. K. se touto

událostí vysloveně bavit. Tuto věc tehdy nikde nehlásili. Jednou se však stalo, že se žalobce střetl s P. K., tehdy šli s manželkou a dětmi na houby, pan K. u nich zastavil autem, vystoupil z něho, vulgárně žalobci nadával a velkou dřevorubeckou sekerou mu začal mávat kolem hlavy. U toho byly přítomny jak děti, tak i manželka. Tuto věc žalobce nahlásil na Policii v Bojkovicích a doslechl se, že P. K. byl za to dokonce odsouzen Okresním soudem v Uherském Hradišti, skutek byl amnestován prezidentem republiky. Tato událost se stala srpnu roku 2011. Jednou se také stalo, že žalobce obvinila manželka P. K. M. z toho, jí vyhrožoval, případ byl řešen před správním orgánem v Uh. Hradišti, řízení proti žalobci však bylo zastaveno. Napadání ze strany P. K. vůči žalobci a jeho rodině je tedy dlouhodobé, bylo, jak již uvedl, před datem 24.8.2012, ale i po tomto datu. Žalobce pak ještě uvedl, že když dne 24.8.2012 projížděl kolem brány pana K. a na krátký okamžik zastavil, vůbec nepostřehl, kolik lidí u něho na dvoře stálo.

Zástupkyně žalovaného pak uvedla, že vzhledem k tomu, že správní orgán zjistil, že manželka žalobce i jejich děti byli seznámeni s výpověďmi svědků, nemohl jejich svědecké výpovědi správní orgán dát úplnou věrohodnost a přesvědčivost. Je pravdou, že pak K. uvedl, že po odjezdu žalobce volal policii, neuvedl však, zda to bylo ihned či za nějakou dobu. K výhledovým možnostem, o kterých hovořil žalobce, zástupkyně žalovaného uvedla, že poukazuje na to, že výhledové možnosti v jiné časové době nemohou být nikdy naprosto totožné (např. za rok ve stejnou dobu).

Žalobce pak uvedl, že 24.8.2012 i 24.8.2013 bylo jasné počasí, výhledové podmínky dle jeho názoru byly tedy totožné a trval na tom, že v uvedeném místě na Vyškovci ve 20:30 hod. byla úplná tma. To, že o události a o tom, jak vypovídali svědkové ze strany pana K., hovořil se svými dětmi a manželkou, v žádném případě nepokládá za ovlivňování svědků. Děti a manželka jsou prostě jeho rodina, s nimi si říká spoustu věcí, a trvá na tom, že toto výpověď manželky ani dětí neovlivnilo.

U dalšího jednání 5.11.2014, byl konstatován stručně obsah přestupkového spisu sp.zn. PŘ 551/2011, zaslaného Městským úřadem Uh. Brod a dále stručně obsah trestního spisu 13 T 247/2011 Okresního soudu v Uh. Hradišti. Zástupkyně žalovaného založila do spisu fotografii domu K. a žalobce i zástupkyně žalovaného ukázali soudu místo, kde k přestupkovému jednání mělo dojít a pokud jde o garáž na fotografii, je to dřevěná stavba na fotografii.

Žalobce uvedl, že svědkové P. K. měli stát na dvoře domu, tedy za plotem, podle toho, jak místo sami popisovali, blíže k domu než k cestě a pokud jde o vzdálenost k cestě, mohlo to být asi 6m i více, přesně to nedovede určit, terén je svažitý. Ve správním spise se však nachází podklad ohledně toho, kde mělo k údajnému přestupkovému jednání dojít, na tomto místě zakreslil pak K. přesné místo, kde měli „jeho“ svědkové stát. Je to místo až za garážemi a mohlo být vzdáleno od místa, kudy žalobce projížděl, asi 6m.

K čase údajného přestupkového jednání pak žalobce ještě uvedl, že dle jeho názoru to byl čas mezi 20:35 hod. – 20:45 hod. Následující dva roky žalobce přesně 24.8., v době, kdy mělo dojít k údajnému přestupku, místo kde k přestupku mělo dojít, kameroval, aby zjistil, jaké byly skutečně světelné podmínky, tedy zda bylo světlo či tma. Oba dva roky v uvedený den bylo vcelku shodné počasí, nebylo ten den zamračeno. Pokud jde o zprávu Hvězdárny

z Uherského Brodu, s ní nesouhlasí, protože ten, kdo ji psal, zajisté nevěděl, jaké byly podmínky na Výškovci, a to pokud jde o terén. Slunce zapadá totiž za kopcem, který je hned za domem K. a k soumraku dochází dříve, než např. v terénu, kde je rovina. Dále uvedl, že dle jeho názoru si pracovnice správního orgánu, která přestupkovou věc řešila, vyložila čas, kdy mělo dojít k údajnému přestupkovému jednání tak, že to bylo jednoznačně mezi 20.15 hod. až 20.30 hod. a zprávu Hvězdárny v Uh. Brodě potom tak, že v tuto dobu bylo ještě světlo. Pokud jde o slyšené svědky, kteří vypovídají ve prospěch pana K., ti se snažili čas údajného přestupku posunovat blíže ke 20.00 hod., tedy, že k přestupku mělo dojít mezi 20.15 hod. až 20.30 hod. s tím, že pochopitelně ve 20.15 hod. je větší světlo než ve 20.35 hod. a později. Trval na tom, že v době, kdy mělo dojít k údajnému přestupkovému jednání, byla tma. Pokud jde o oblečení v den, kdy mělo k údajnému přestupkovému jednání dojít, žalobce uvedl, že musí popravdě uvést, že druhý den po tomto vůbec nevěděl, co měl na sobě, protože takové věci v hlavě nenosí. Byly to však jeho děti, které mu řekly, že dobře ví, že měl na sobě modré tričko s překříženými pálkami. Pokud jde o trička, má jak trička červená, tak také tričko modré. Na dotaz pak zdůraznil, že ani dne 24.8.2013 a ani 24.8.2014 nepršelo, nebylo nějak výrazně zataženo.

Zástupkyně žalovaného pak uvedla, že pokud si vzpomíná ona na počasí 24.8.2014, rozhodně v Uh. Brodě bylo počasí takové, že rozhodně nebyla jasná modrá obloha. Pokud pak jde o oblečení žalobce, o němž hovořil, je s podivem, že tento si nepamatoval ani druhý den, co měl oblečeno, kdežto jeho děti, tehdy ve věku 8 a 12 let si po 8 měsících přesně pamatovaly, co měl jejich otec oblečené 24.8.2012. Zdůraznila, že je zcela zřejmé, že žalobcova manželka i jeho děti byly seznámeny s výpovědí svědků, kteří vypovídali ve prospěch pana K.

Podle § 49 odst. 1 písm. c) zák.č. 200/1990 Sb., o přestupcích, přestupku se dopustí ten, kdo **úmyslně naruší občanské soužití vyhrožováním újmou na zdraví**, drobným ublížením, nepravdivým obviněním z přestupku, schválnostmi nebo jiným hrubým jednáním.

Krajský soud v Brně dospěl po provedeném dokazování správními spisy k závěru, že skutečně proti sobě v dané věci stojí dvě zcela rozdílná tvrzení popisující uvedený skutek, když na jedné straně je tvrzení žalobce a jeho rodinných příslušníků, tj. manželky Mgr. I. B. a dětí žalobce nezl. T. B. a nezl. A. B. Na druhé straně pak tvrzení svědka P. K. a jeho rodinných příslušníků, a to manželky M. K. a jeho tchýně M. K. a dále dvou známých M. M. a K. K., kteří v době, kdy žalobce i jeho manželka projížděli kolem oplocení a brány P. K., kdy oplocení a brána oddělují jeho pozemek a dům od veřejně přístupné účelové komunikace, po které projíždělo nejprve vozidlo manželky žalobce a potom samotný žalobce, stáli na pozemku P. K.

Žalobce tvrdí, že se žádného přestupkového jednání, a to přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 49 odst. 1 písm. c), přestupkového zákona vůči P. K. dne 24.8.2012 v době kolem 20:30 hod. v obci Vyškovec nedopustil. Za situace, kdy jsou zde podávány dvě naprosto rozdílné verze jedné události, k níž mělo dojít dne 24.8.2012 kolem 20:30 hod., je nutno posoudit věrohodnost tvrzení obou skupin svědků popisující danou událost.

Nejprve bylo třeba zjistit, zda svědkové vystupující na straně P. K. a i on sám mohli dne 24.8.2012 v době, kdy měl údajně žalobce P. K. vyhrožovat, že je vystřelí, vidět do vozidla manželky žalobce i do vozidla samotného žalobce, neboť svědkové na straně P. K. i on sám tvrdí, že děti žalobce tehdy jely ve vozidle, které řídila manželka žalobce a které jelo krátkou dobu před žalobcem, nebo zda děti žalobce seděly ve vozidle žalobce.

Svědkové svědčící ve prospěch P. K. i on sám tvrdí, že děti žalobce bezpečně seděly ve vozidle manželky žalobce, že toto viděli, neboť v době, kdy žalobce P. K. vyhrožoval, nebyla ještě tma, bylo vidět, bylo pouze šero, kdežto žalobce a jeho rodinní příslušníci, děti a manželka tvrdí, že do vozidla ani manželky žalobce ani žalobce vidět nebylo přes zatmavená skla vozidel, když navíc v době, kdy žalobce kolem plotu a brány P. K. projížděl, byla již tma a navíc svědkové M. K., M. K. i M. M. a K. K. stáli nejméně 6m od projíždějících vozidel.

Ve výroku rozhodnutí prvostupňového správního orgánu z 25.4.2013 je uvedeno, že skutek se stal v době kolem 20:30 hod. v obci Vyškovec.

Všichni slyšení svědkové shodně označují, že k přestupkovému jednání žalobce došlo 24.8.2012 asi kolem 20:30 hod., pouze svědkyně K. uvádí, že k přestupkovému jednání žalobce došlo v době mezi 20:15 hod. – 20:30 hod. a svědek M. pak uvádí, že asi ve 20:15 hod. jela autem manželka žalobce ke své chalupě podél brány a plotu K. a asi za 20 – 30 sekund jel ve stejném směru vozidlem žalobce.

Svědkové svědčící ve prospěch P. K. i on sám uvádí, že v dobu, kdy kolem plotu a brány jel žalobce a krátce zastavil a dopustil se přestupkového jednání, ještě tma nebyla, začínalo se pouze šerit, bylo však dobře vidět, naopak žalobce uvádí, že v době, kdy projížděl kolem plotu a brány P. K., již byla úplná tma a do jeho vozidla ani vozidla jeho manželky nemohlo být z tohoto důvodu vidět a také z důvodu zatmavení skel.

Prvostupňový správní orgán MěÚ Uh. Hradiště učinil dotaz na Hvězdárnu v Uh. Brodě, kdy v této zprávě hvězdárny ze 4.4.2013 je uvedeno, že: *Dne 24. srpna 2012 zapadalo Slunce kolem 19 hod. 50 m in. Přesný čas západu je závislý na velikosti převýšení terénu, za kterým slunce zapadá a proto ho bez místního šetření není možné přesně určit. Po západu Slunce nastává občanský soumrak, jehož délka je závislá na roční době, v letním období dosahuje kolem 45 min. V době občanského soumraku lze vykonávat některé práce, které nejsou příliš náročné na světlo. Pro inkriminované datum občanský soumrak končil několik minut po 20:30 hod., ale potom nenastane hned úplná tma. Poměr světla a tmy je také dán stavem oblačnosti, velikostí porostu, zástavbou apod. V čase, ve kterém se událost stala, která je předmětem přestupkového řízení, tj. mezi 20:15 – 20:30 hod. nemohla být úplná tma. V dané situaci pro posouzení věrohodnosti obou skupin svědků je nezbytné zjistit, kdy k údajnému přestupkovému jednání došlo a s ohledem na tento čas pak zjistit, jaká byla viditelnost, zda byla úplná tma, šero či normální světlo a zda mohlo být proto do vozidla manželky žalobce či žalobce vidět.*

V tomto směru soud uvádí, že je dle názoru soudu, třeba pro určení času údajného přestupkového jednání vyjít ze spisu Policie ČR, Obvodní oddělení Policie Bojkovice, kdy v Úředním záznamu je uvedeno, že dne 24.8.2012 ve 21:00 hod. bylo prostřednictvím linky 158 přijato oznámení osoby P. K., že mu jeho soused Ing. P. D. vyhrožoval přes opolocene

dvora výrazy „já vás vystřílím kurvy“. Hlídka OOP Bojkovice prap. P. se následně spojila telefonicky s oznamovatelem, který ve věci podal vysvětlení. Z něj vyplynulo, že k události došlo v cca 20:45 hod.

V Úředním záznamu o podání vysvětlení ze dne 7.9.2012 sepsané prap. J. Z. je mimo jiné uvedeno, že P. K. šel kolem 20:30 hod. zavírat vrata, kdy si všiml projíždějícího auta I. B., tuto ve voze přímo neviděl, jejímu průjezdu nevěnoval žádnou pozornost, nijak tuto skutečnost nekomentoval a pokračoval dál v zavírání vrat. Dále pak bylo uvedeno, pokud jde o vozidlo Ing. D., že ze strany řidiče při zavřených dveřích bylo staženo okénko, zřetelně osobu žalobce viděl, jak se vyklání z okénka dveří, drží něco v ruce a míří na něj. Jelikož bylo přitmní, neviděl na zadní sedadla vozu Ing. D., jestli tam někdo sedí, to neví. Dále pak je v tomto záznamu uvedeno, že jeho manželka, tchýně a K. s M. asi nic neviděli, možná slyšeli, byli v tu dobu za branou.

V Úředním záznamu policie pak žalobce uvádí, že k údajnému přestupkovému jednání mělo dojít určitě po setmění asi kolem 20:30 hod.

V Úředním záznamu ze dne 7.9.2012, sepsaný prap. J. Z. je pak dále také uvedeno, že P. K. sdělil, že incident ho natolik popudil, že celou událost okamžitě oznamoval na linku 158 jako schválnosti ze strany souseda.

V tomto směru soud uvádí, že incident, tedy údajné přestupkové jednání žalobce měl P. K. oznamovat na linku 158 Policii v 9:00 hod. s tím, že k uvedené události samozřejmě muselo dojít před touto dobou, když z Úředního záznamu policie (prap. P. P.) z 24.8.2012 vyplývá, že P. K. sdělil, že k události došlo cca 20:45 hod. a z úředního záznamu ze dne 7.9.2012 pak vyplynulo, že P. K. incident tak popudil, že událost okamžitě oznamoval na linku 158 jako schválnost ze strany souseda.

Soud zde uvádí, že pokud jde o čas události, tedy údajného přestupkového jednání ze dne 24.12.2012, je z úředních záznamů o podání vysvětlení i z úředního záznamu z 24.8.2012, když úřední záznamy o podání vysvětlení a úřední záznam nebyly pořizovány stejným policistou (prap. P. P. – prap. J. Z.) patrně, že k údajnému přestupkovému jednání žalobce v obci Vyškovec 24.8.2012 došlo s největší pravděpodobností kolem 20:45 hod.

Pokud pak P. K. i ostatní svědkové hovoří, že to bylo mezi 20:15 hod. – 20:30 hod., s ohledem na dobu, kdy byla událost oznamována Policii ČR s tím, že měla být dle sdělení policie oznamována bezprostředně po uvedeném incidentu, jeví se daleko pravděpodobnější čas až po 20:30 hod., spíše 20:45 hod.

Pokud pak žalovaný v průběhu soudního řízení tento čas napadá, soud zde uvádí, že nemá důvod nevěřit tomu, co je v Úředním záznamu i v Úředních záznamech o podání vysvětlení uvedeno policisty, neboť tito vykonávali pouze svou běžnou služební povinnost, nebylo prokázáno, že by na uvedené věci, tedy na jejím vyřešení byli jakkoliv zainteresováni, ať již kladně či záporně, neboť z ničeho nevyplývá, tedy z průběhu správního řízení, že by některý z policistů, kteří Úřední záznam či Úřední záznam o podání vysvětlení sepisovali, měli jakýkoliv vztah jak už k žalobci nebo panu P. K., či některému z dalších slyšených svědků.

Soud tedy uzavírá, že dospěl k závěru, že k údajnému přestupkovému jednání mělo dojít v čase po 20:30 hod., spíše však ve 20:45 hod.

Pokud jde o tuto dobu, tedy čas po 20:30 hod., má soud za to, že ze zprávy Hvězdárny v Uh. Brodě vyplývá, že je to již doba, kdy zapadlo Slunce, nastal občanský soumrak, který skončil několik minut po 20:30 hod., tedy občanský soumrak skončil dle názoru soudu již v době údajného přestupkového jednání žalobce, když ani poté ještě nenastane hned úplná tma, ovšem poměr světla a tmy je dán stavem oblačnosti, velikostí porostu, zástavbou apod.

Soud uzavírá, že v čase po 20:30 hod. na Vyškovci, v místě kudy projížděl žalobce a jeho manželka autem a kde mělo dojít k údajnému přestupkovému jednání, nemusela být ještě naprostá tma, ovšem viditelnost již musela být velmi špatná, s ohledem na poměr světla a tmy.

Ze zprávy Hvězdárny v Uh. Brodě ze dne 4.4.2013 nevyplývá, že uvedeného dne v čase kolem 20:30 hod. musela být úplná tma, ale nemohlo být ani světlo tak, že by viditelnost byla dobrá.

S ohledem na tuto skutečnost, soud tedy posuzuje situaci tak, že v době po 20:30 hod. – 20:45 hod. nebylo zřetelně již vidět a byla téměř tma.

Pokud jde o svědky M. K., M. K., M. M., K. K. z jejich shodných výpovědí vyplývá, že v tuto dobu stáli na dvoře, tedy za plotem, bavili se, stáli od projíždějících aut ve vzdálenosti 5 - 7m, takže je zřejmé, že interiér vozidla manželky žalobce si nemohli s ohledem na světelné podmínky a situaci, kdy si vyprávěli a tomuto autu žádnou pozornost nevěnovali, když vozidlo manželky žalobce pouze s ohledem na nerovnost terénu na kratičkou chvíli zastavilo a dál se rozjelo, aby pokračovalo v jízdě, si všimnout, zda ve vozidle manželky žalobce sedí na zadních sedadlech její děti či nikoliv, zvláště když zadní boční skla a zadní sklo bylo zatmaveno, což svědkové výše jmenovaní nepopírali a stejná situace pak musela být i u vozidla řízeného žalobcem, který jel pouze kratičkou chvíli po své manželce, když byly stejné světelné podmínky a měl stejně zatmavená skla, tak jako jeho manželka.

Z výpovědi samotných svědků na straně P. K. totiž skutečně vyplývá, že svědkové M. a K. přišli na přátelskou návštěvu k rodině P. K., na dvoře si povídali, takže je zcela evidentní, že projíždějícím vozidlům cíleně pozornost nevěnovali.

Soud zde uvádí, že za této situace, kdy obě vozidla téměř za tmy projížděla, by stěží zaregistrovali barvu trička, které měl mít 24.8.2012 oblečený žalobce.

V barvě trička (červené – modré) se obě skupiny svědků také rozchází.

Soud zde uvádí, že je samozřejmé, že pokud by nebyl uvedený incident předmětem přestupkového řízení u správního orgánu, resp. pokud by se po uvedené „události“ policisté nekontaktovali na žalobce (kontaktovali se 7.9.2012), rozhodně by si nikdo ani ze svědků

svědčících ve prospěch žalobce, tedy jeho rodina, nevzpomněli za několik měsíců, co měl žalobce 24.8.2012 oblečené.

Soud zde uvádí, že v tomto směru se jeví věrohodnější výpověď svědkyně, manželky žalobce a jeho dětí, když žalobce ani nepopírá, že o uvedené události z 24.8.2012 doma jako rodina hovořili a že rodina si vzpomněla, co měl uvedeného dne na sobě oblečené a to proto, že žalobce s manželkou, dětmi a jejich kamarádem uvedeného dne, kdy mělo dojít k údajnému přestupkovému jednání, se vraceli z výletu, kdy byli s dětmi a jejich kamarádem z Uh. Brodu jezdit na koních.

Soud zde tedy uvádí, že výpovědi svědků, svědčících ve prospěch P. K. se jeví jako výpovědi nevěrohodné, když zajisté i P. K., jeho rodina i známí o celé události také hovořili před tím, než byli předvoláni jako svědkové ke správnímu orgánu a opravdu by těžko věnovala pozornost barvě trička.

Čas, kdy došlo k údajnému přestupkovému jednání, je tedy v této situaci velmi důležitý proto, aby mohlo být posouzeno, že svědkové svědčící na straně P. K. mohli do vozidla žalobce a jeho manželky vidět, a proto dle názoru soudu správní orgán měl provést výslech svědků, policistů, kteří sepisovali Úřední záznam 24.8.2012 a Úřední záznamy o podání vysvětlení 7.9.2012, neboť i zde se objevuje čas, kdy mělo k údajnému přestupkovému jednání dojít a je to čas, který zaznamenává údajné přestupkové jednání o něco později, tedy v pozdějším čase, než tvrdí svědkové na straně P. K. vyslyšení v přestupkovém jednání.

Po ujasnění času, kdy k údajnému přestupkovému jednání mělo dojít, pak mělo být znovu zkoumáno dotazem na Hvězdárnu v Uh. Brodě, zda v uvedený čas byla v uvedeném místě, s ohledem na terén úplná tma, nebo jaká viditelnost mohla být.

Soud však uvádí, že v daném případě je třeba velmi podrobně zkoumat pravdivost výpovědi svědků a to proto, že z připojeného správního spisu Městského úřadu Uh. Brod, sp.zn. PŘ 551/2011 i z připojeného spisu 13 T 247/2011 i z výpovědi samotného žalobce vyplývá zcela jednoznačně, že vztahy mezi žalobcem a P. K. jsou již několik let velmi vážným způsobem narušeny, kdy „sousedé“ se vzájemně udávají z přestupkových jednání proti občanskému soužití a dokonce svědek P. K., jak vyplývá z citovaného trestního spisu, byl odsouzen Trestním příkazem vydaným Okresním soudem v Uh. Hradišti za to, že 12.8.2011 v katastru obce Vyškovec na lesní cestě u domu č.p. 127 po krátké slovní rozeprě s žalobcem vytáhl ze svého automobilu dřevorubeckou sekeru, s délkou topora kolem 80cm a touto mával kolem hlavy P. D. a současně mu vyhrožoval, že jej zabije.

Soud uvádí, že z toho, co zde sdělil a co zjistil, je zřejmé, že oznámením údajného přestupkového jednání vůči své osobě ze strany P. K. ze dne 24.8.2012 mohlo jít o mstu P. K. vůči osobě žalobce. Vzhledem k tomu, co zde soud uvedl, je tedy potřeba velmi citlivě hodnotit výpovědi jednotlivých svědků, zvláště pak velmi důkladně a důsledně hodnotit věrohodnost slyšených svědků na obou stranách a velmi pečlivě zkoumat a vážit všechny „maličkosti“, které by mohly buďto věrohodnost potvrdit nebo zpochybnit.

V tomto případě je to tedy čas, kdy k údajnému přestupkovému jednání mělo dojít, a to s ohledem na viditelnost v daném místě a čase v uvedené krajině.

Soud dospěl k závěru, že v daném případě zatím nebylo najisto postaveno, že žalobce se přestupkového jednání vůči P. K. dne 24.8.2012 dopustil a v takovém případě, kdy není najisto toto postaveno, je třeba vycházet ze zásady in dubio pro reo, tedy v pochybnostech ve prospěch žalobce.

Proto soud dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrací tomuto orgánu k dalšímu řízení.

Soud uzavírá, že pokud nebude najisto postaveno, kdy přesně, tedy zda blíže k 20:30 hod. nebo mezi 20:35 – 20:45 hod. údajný přestupek byl žalobcem spáchán, a pokud nebude najisto postaveno, zda svědkové svědčící ve prospěch P. K. mohli zřetelně vidět oblečení žalobce (červené tričko – modré tričko) a to, zda mohli vidět, zda děti žalobce seděly ve vozidle jeho manželky, bude nutné přestupkové řízení zastavit, neboť nebylo zatím prokázáno, že žalobce by se přestupkového jednání mu kladeného za vinu dopustil.

Soud zde pouze podotýká, že má za to, že s ohledem na značný časový odstup od pořízení Úředního záznamu a Úředních záznamů o podání vysvětlení, což je již více než 2 roky, si nebudou již policisté na skutečnosti uvedené v Úředním záznamu pamatovat, zvláště, když je zcela zřejmé, z toho co uvádí žalobce, Policie, Obvodní oddělení v Boskovicích již vícekrát zaznamenala nedobré sousedské vztahy mezi žalobcem a P. K.

Pokud pak jde o náklady řízení, rozhodnutí soud opřel o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.

Ve věci měl úspěch žalobce, a proto má nárok na náhradu nákladů řízení, kterou má povinnost mu zaplatit žalovaný. Náklady řízení představují u žalobce zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč a dále pak náklady právního zastoupení za převzetí a přípravu věci advokátkou, dále pak sepis žaloby, zastoupení u jednání soudu 10.9.2014 a 5.11.2014, když dle vyhl.č. 177/1996 Sb. za 1 úkon právní pomoci je částka 3.100 Kč a dále pak 4x náhrada hotových výdajů po 300 Kč, což je 1.200 Kč, vše zvýšeno o daň z přidané hodnoty 21%, neboť zástupkyně žalobce založila do spisu doklad o tom, že je plátcem DPH. Náklady tedy představují částku 16.456 Kč.

Soud uvádí, že zástupkyně žalobce požadovala ještě úhradu dvou úkonů právní pomoci, a to poradu s klientem přesahující 1 hodinu 9.10.2013 a další poradu s klientem přesahující 1 hodinu 9.9.2014, tyto náklady však nebyly přiznány, neboť z ničeho nevyplývá, že by tuto poradu zástupkyně žalobce s žalobcem uskutečnila a tato byla nutná.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 5. listopadu 2014

JUDr. Jana Kubenová
samosoudkyně